

ДАЛИ ЗНАЕТЕ...

ШТО ЗНАЧИ ПОИМОТ:

МОШТИ ?

Мошти (моќи, реликвија), во христијанската Црква вид реликвии, остатоци од телата на светителите. Според толкувањето, тоа се 'одуховени пребивалишта Божји' - во облик на делови или цел скелет, балсамирани тела или само честички од коски (некогаш обичај за распарчување на моштите заради можност да ги види што поголем број на верници, да ги допре и целива, како и заради полагање во Чесната Трпеца и антиминосот - со симболично претставување на небесната Црква на којашто почива земната, но и заради верувањето во нивната апотропејска, заштитничка моќ). Се чуваат во кивот и други реликвијари.

Мошти на светици

Стариот словенски израз мошти е именка во множина изведена од прасловенскиот глагол **мошти** - *може*. Преку телото во целина, коешто не подлегнало на физичко-хемискиот закон на разложување на материјата или преку негови поединечни сочувани делови се пројавуваат натприродни дејства; тие се Божји, а не на светителите - всушност, тоа е продолжување на богочовечката синергија и после биолошката смрт на светителот.

Моштите како тело коешто не подлегнало на распаѓањето на материјата претставуваат претходно сведоштво за бесмртноста на личноста и предзнак за воскресението во идниот век и свет. Од времето на Седмиот Вселенски Собор во антиминосот се вшива честичка на свети мошти.

(Православна енциклопедија)

ДАЛИ ЗНАЕТЕ...

ШТО ЗНАЧИ ПОИМОТ:

ОМРАЗА ?

Омраза

Душевна состојба апсолутно спротивна на љубовта (Мат. 6, 24), душевна состојба која се темели на природната реакција на љубовта. Тоа е типичен внатрешен набој на содржина спротивна на љубовта, така што не е во прашање недостаток на љубов, односно на добро, кога е во прашање злото (Лајбниц), туку силна, но спротивна содржина, Н. Лоски.

Омразата меѓу луѓето постои од почетокот на историјата на светот (Битие 4, 2 - 8), а Библијата вели дека омразата е зло, плод на гревот, оти Бог ги создаде луѓето да живеат во взаемна братска љубов. Но омразата, којашто од своите далечни почетоци се применува во истата смисла (безбожникот го мрази праведникот и настапува како негов непријател), има и иста шема (завист - омраза - убиство): Каин против Авел, Исав против Јаков, синовите на Јаков против Јосиф, Египтјаните против Израилците, безбожниците против Пророците... Тоа е значи постојан закон: главно Бог, преку Својот избраник станува цел и предмет на омраза. Он е Бог на љубовта, за кого би била навреда обвинението дека го мрази Својот народ, но самата Негова љубов ја вклучува омразата кон идолопоклонството, кон похотта, злосторството, и воопшто кон сите гревови набројани во Новиот Завет. Всушност, грешниците Му се спротиставиле на Бога и се исклучиле себеси од Неговата љубов, па оттаму Бог го мрази гревот, злото и сличните состојби.

А точно во светот којшто е потресен од страствена омраза се појавува Господ Исус Христос и доживува таа омраза во разни облици да се сврти и против Него. Тоа е омраза против Синот Божји на Когошто Му завидуваат (Мат. 27, 18; Лука 19, 14), омраза против праведниците, подоцна омраза против учениците Христови и на крајот, омраза на светот против христијаните.

Но, со учењето на Господ Исус Христос јасно е зацртан ставот кон омразата: да се мрази злото, а не луѓето, оти само љубовта дава живот и го прави човекот сличен на бог; во овој контекст може соодветно да се сфати Христовото учење за љубовта кон оно што нè мрази (Мат. 5, 44; Лука 6; 27, 35).

КОИ СЕ:

СЕМИТИТЕ?

Потомци на Сим, синот на Ное. Група народи коишто живееле во Западна Азија. Од околу 3000 година пред Христа па натаму тие се раселувале од Арабија, а меѓу нив биле и Израилците. Културите и религиите им се разликувале, но јазиците им биле блиски. Хананци, Сиријци, Феникијци, Амонити, Арабјани, Асирци и Вавилонци. Сите тие се семитски народи. На тлото на семитските јазици настанале писмата, како и религиите: еврејската, христијанската и исламската.